

Är kvinnlig omskärelse nödvändigt?

Källa: <http://www.jannah.org>

Översättning: Abd al-Wâhid Yahya (<http://home.swipnet.se/muslim>)

En av de vanliga missförstånden är att förknippa kvinnlig omskärelse med Islams läror. Detta appendix Ur boken: "Gender equity in Islam" av Jamal Badawi, Ph.D, tar upp tre frågor:

1. Har kvinnlig omskärelse introducerats av Islam?

Medan det exakta ursprunget till den kvinnliga omskärelsen inte är känd, vet man att "den föregick kristendomen och Islam." [1] Den mest radikala formen av kvinnlig omskärelse (infibulation) kallas för faraonisk omskärelse. Detta är något som antyder att det har praktiserats långt innan Islams, kristendomen, och möjligen judendomens uppkomst. Det är inte klart, dock, huruvida seden uppkom i Egypten eller om den uppstod någon annan stans i Afrika och sedan kommit till Egypten. [2] Det är allmän kännedom att i några länder, som t ex Egypten, har både kristna och muslimer praktiserat kvinnlig omskärelse. [3] Understundom är denna sed inte känd i majoriteten av Islamiska länder, bland annat Irak, Iran och Saudiarabien. [4] Detta leder fram till slutsatsen att kvinnlig omskärelse hör samman med kulturella sedvanor snarare än med Islam i sig, i egenskap av världsreligion. Det klargjordes i introduktionen av denna bok att vissa kulturella vanor, vare sig hos muslimer eller andra (som t ex kvinnlig omskärelse), inte är en del av Islam och i vissa fall till och med överträder dess läror som kommer ur religionens primära källor, Koranen och hadith. Dessa källor kommer vi till härnäst.

2. Finns det någon autentisk text I Islams primära källor som av religiösa orsaker kräver kvinnlig omskärelse?

I Koranen finns inget omnämnande av kvinnlig omskärelse, varken direkt eller indirekt. Det finns ingen känd hadith som gör kvinnlig omskärelse nödvändig. Vissa invänder att det finns en hadith som visserligen inte nödvändiggör kvinnlig omskärelse, men som verkar acceptera det: Omskärelse är en tillrådlig handling för män (sunnah) och en hedervärd sak för kvinnor (makromah)." [5]

Det finns två saker att titta på i denna hadith:

a) Distinktionen som görs mellan manlig omskärelse som beskrivs med en starkare religiös term, sunnah, [6] eller tillrådligt medan en annan svagare beskrivning ges för kvinnlig omskärelse, makromah, vilket inte gör det till religiös plikt.

b) Denna hadith är av s k svag autenticitet (ar. dacîf) enligt hadith-lärde. [7]

Hursomhelst så finns det en mer autentisk hadith i vilken profeten Muhammed (må Guds frid vare över honom) berättas ha passerat en kvinna som utförde en omskärelse av en flicka. Han instruerade kvinnan med orden:

"Skär bara av förhuden (yttre hudvecket över klitoris), men skär inte av djupt (d v s klitoris), för detta är ljusare för [flickans] ansikte och mer gynnsamt för maken." [8]

Även om profeten (över honom vare frid och välsignelser) inte explicit förbjöd denna sedvana, projicerar hans ord en stor känsla för de instinktiva behoven hos kvinnor och deras äktenskapliga lycka och legitima njutning. Hänvisningarna till det ljusare ansiktet och till de bättre relationerna med maken är klara indikationer på hans (över honom vare frid) känslighet och empati. De står också i kontrast till argumenten om att omskärelse skulle "kontrollera" kvinnans sexuella aptit och således bidra till sexuell moral och dygd i samhället. Det är sant att Islam kräver av sina anhängare av båda kön att de skall vara kyska. Men det finns ingen text i Koranen som kräver selektiv inskränkning eller kontroll av ett specifikt köns sexuella begär. Vidare är kyskhet och dygd inte beroende av att man "skär bort" delar av känsliga eller viktiga mänskliga organ. Snarare är de beroende av andliga och moraliska värderingar hos människorna och en dygdig stödjande omgivning.

3. Skall kvinnlig omskärelse förbjudas eller begränsas?

Shariah, den Islamiska lagen, delar in handlingar i fem kategorier; obligatoriskt, rekommenderat, tillåtet, frånstötande och förbjudet. Kvinnlig omskärelse faller inom kategorin för vad som är tillåtet. Det är förmodligen på grund av detta som vissa lärda har motsatt sig ett allmänt förbud av denna sedvänja. Men innan denna åsikt diskuteras är det viktigt att skilja mellan olika sorters procedurer som har kallats och fortfarande kallas för omskärelse.

Olika sorters omskärelse

a) Borttagandet av huden ovanför klitoris (förhuden). Detta förfarande är i viss mån jämförbart med manlig omskärelse, då det i båda fallen inte är någon del av könsorganet som tas bort. I båda fallen är det bara förhuden, eller det yttre hudvecket som skärs bort. Om det utförs korrekt, orsakar det knappast några "äktenskapliga" problem. Vissa skulle kalla detta för "sunnah-omskärelse", men detta är deras eget påhitt och kommer inte från profeten (över honom vare frid och välsignelser) som använde termen sunnah enbart om den manliga omskärelsen.

b) Borttagandet av hela klitoris (clitorectomi) tillsammans med en del av labia minor, vilken sys samman så att ett hål blir kvar. Detta är en form av stympning.

c) Borttagandet av hela klitoris, labia minora och mittendelen av labia majora, med båda sidorna av det kvinnliga könsorganet hopsytt så att bara en liten öppning återstår. Denna procedur kräver att barnets ben binds samman under nästan tre veckor. [9] Detta kallas för den faraoniska omskärelsen, men kan lika gärna kallas för "stympning".

Det är uppenbart att den andra och den tredje formen av omskärelse aldrig tillåts, uppmuntras eller ens medgivits av profeten (över honom vare frid och välsignelser). De överträder till och med en regel i Shariah som förbjuder att man skär bort någon del av kroppen förutom vid situationer då det är oundvikligt (d v s vid sjukvård, nagel- och hår-klippning, eller för någon explicit specificerad

situation som t ex manlig omskärelse) Ingenting rättfärdigar könsstympling. Faktum är att inte någon stympling är tillåten ens på slagfältet. Dessa två procedurer är inte bara omöjliga att rättfärdiga, de är också brutala, inhumana och en överträdelse av Islam. Den återstående frågan handlar då om den första proceduren. Vissa (b I a förre lektorn vid al-Azhar universitetet i Kairo, shaykh Gad al-Haqq) ansåg att då profeten (över honom vare frid och välsignelser) inte förbjudit kvinnlig omskärelse, ligger det inom kategorin för det tillåtna. Som sådan finns det då inte skäl för ett totalt förbud. Det är dock i Sharicah natur att begränsa någonting som är tillåtet om det upptäcks vara skadligt. Till exempel är all fisk tillåten att äta. Om en viss sorts fisk skulle visa sig vara giftig eller skadlig, kan den förbjudas på grund av en känd Sharicah-princip, adh-dharar yozâl d v s att "skadligt måste tas bort". Den verkliga frågan handlar alltså om huruvida den första typen av omskärelse är skadlig eller inte. Under förutsättning att en sådan procedur inte är skadlig som de andra två, kan man argumentera att den är smärtsam, traumatisk och ofta utförd under ohygieniska omständigheter som kan leda till infektioner eller andra problem. [10] Även om omskärelsen utförs av en läkare är det så svårt att inte alla läkare klarar av det. [11]

Det bör anmärkas att några människor motsätter sig kvinnlig omskärelse som en del av deras opposition till all "tradition" så som varande förlegat och ogiltigt. Detta är lika illa som att praktisera kvinnlig omskärelse så som en "tradition", oavsett om det är i enlighet med Islam eller inte. Seden bör utvärderas objektivt på följande grunder:

a, Huruvida det är religiöst korrekt eller inte;

b, Huruvida det finns medicinska eller andra relevanta frågor att uppmärksamma då man utvärderar bruket.

Emedan kvinnlig omskärelse, i vilken form det än kan vara, är förbjudet i vissa länder [12] och kan komma att förbjudas i andra länder i framtiden antyds det inte här att det är det enda alternativet. I samhällen och kulturer där bruket är djupt rotat och det sociokulturella trycket är stort [13], är det inte säkert att ett abrupt lagligt förbud mot kvinnlig omskärelse skulle få slut på det. Det kan orsaka att man istället tar bruket "under jord" och utför det under mer problematiska omständigheter. Dock är problemet tillräckligt allvarligt för att något måste göras. En början kan vara att utbilda massorna i de länder där kvinnlig omskärelse allmänt praktiseras. All tillgänglig media bör användas i processen. Innehållet i detta appendix kan utgöra en ram för ett sådant utbildningsprogram, åtminstone är det en förhoppning. Hursomhelst, en slutledning som verkar vara självklar är att det inte finns en enda text i Koranen eller i hadithlitteraturen som kräver [14] kvinnlig omskärelse.

Noter:

1. Stewart, Rosemary, "Female Circumcision: Implications for North American Nurses, " in Journal of Psychosocial Nursing, vol. 35, no.4, 1997, p. 35.
 2. Haqa'i'q Ilmiyya Hawla Khitan Al-Inaath (in Arabic), Jam'iyyat Tanzeem Al-Usrah, Cairo, 1983, p.7.
 3. Ibid, p. 8.
 4. Ibid, p. 8.
 5. Al-shawkani, Nayl Al-awtar, Dar Al-Jeel, Beirut, 1973, vol. 1, p. 139.
 6. En vidare definition av Sunnah är "profetens (fvöh) ord, handlingar och medgivanden." I en kontext av religiösa plikter hänvisar sunnah till handlingar som är tillrådligt men inte obligatoriskt. Det är i den kontexten som profeten Muhammed (fvöh) använde termen sunnah för manlig omskärelse men inte för kvinnlig omskärelse.
 7. Al-Shawkani, op. cit, p.139.
 8. Al-Tabarani, citerad i Al-albani, Muhammad N., Silsilat al-Ahadeeth Al-Sahihah, Al Maktab Al-Islami, Beirut, Lebanon, 1983, vol. 2, Hadeeth no. 722, pp. 353-358 especially pp. 356-257. See also N. Keller (translator/editor), The Reliance of the Traveller by Ahmad al-Masri, Modern Printing Press, Dubai, 1991, e 4.3, p. 59.
 9. Stewart, op. cit, p.35
 10. Inkluderande blödande, ärr, smärtsamma samlag, svårigheter att nå sexuell tillfredsställelse som kan leda till smärta, minskade chanser till graviditet och I vissa fall sterilitet, kronisk höft infektion och urinvägsinfektion, psykologiska problem och olyckliga makar. Se Stewart, op. cit, pp. 36-37.
 11. Författaren informerades av en del läkare att då klitoris I sig är ganska liten, än mindre på små flickor, är det mycket svårt att göra den första proceduren korrekt ... Den enklare proceduren för manlig omskärelse hänvisas i regel till en läkare med erfarenhet av denna speciella procedur.
 12. För närvarande är kvinnlig omskärelse illegal I Storbritannien och andra europeiska länder genom "the Prohibition of Female Circumcision Act of 1985." På grund av den publicitet som ämnet getts nyligen förväntas andra länder att följa efter, speciellt dem med en stor andel immigranter från länder där kvinnlig omskärelse praktiseras. Stewart, op. cit, p. 36.
 13. Något av sådant tryck är den icke-islamiska kulturella uppfattningen om att bara en omskuren kvinna är lämplig för giftermål. Andra övertroiska uppfattningar är att ett barn som fötts av en icke omskuren kvinna säkerligen kommer att dö. Se till exempel Stewart, op. cit, p. 36.
 14. Referenser ges ibland till ett uttalande av profeten (fvöh) återberättad I Ahmad och I Malik med liknande formulering, som ger uppfattningen att om de två platserna för omskärelse (för en kvinna och en man) rör vid varandra måste ghusl (fullständigt bad) göras. Detta uttryck ger helt enkelt att efter äktenskaplig samvaro måste både hustru och make tvätta sig innan de utför sina dagliga böner. Den relevanta delen av hadithen är dock att den refererar till de två omskurna delarna. Imam Ahmad använder denna hadith som bevis för att kvinnorna (I Medina) brukade omskäras. Det finns hursomhelst inga bevis för att det skulle vara ett religiöst krav. Det kunde ha varit ett kulturellt bruk som inte förbjöds.
- Även en del hadither som al-Albâni ansåg vara autentiska kräver inte kvinnlig omskärelse så som diskuterats ovan. Faktum är att vissa talar emot en radikal omskärelse.

Se Sabiq, Al-Sayyid, Fiqh Al-Sunnah, Darl Al-Kitab Al-Arabi, Beirut, 1969, vol. 1, pp. 37 and 66. Och Al-Albani, Muhammad N., Tamam Al-Minnah Fi Al-Ta'leeq Ala Fiq Al-Sunnah, Al-Maktabah Al-Islamiyyah, Amman, 3rd printing, 1409 A.H., p. 67, and Muwatta' Al-Imam Malik, Dar Al-Qalam, Beirut, n.d., pp 50-51.